

Referendum o vstupu do EU?

Nebude legitimní bez rovných šancí na informace

Referendum o vstupu do EU? Nebude legitimní bez rovných šancí na informace

Vláda i poslanecká sněmovna vyslovila souhlas se seáním návrhem zákona, podle kterého by mohli občané již v příštím roce hlasovat v referendu o vstupu Česka do Evropské unie. V případě schválení občané získají nový institut jak ovlivnit politické rozhodnutí, ale..... Vláda hodlá v roce 2003 vydat celkem 200 mil. korun na propagaci vstupu do unie. Mimochodem, budou to prostředky vynucené také od daňových poplatníků odmítajících integraci do EU. Minimálně 40 mil. korun již bylo na tyto účely utraceno v minulosti, a to za billboardy, televizní a rozhlasové spoty, internetové stránky a provoz bezplatné informační linky o EU. Pokud šíření argumentů proti vstupu Česka do Evropské unie nebude také dotováno nebo alespoň nedojde k zastavení státní propagandy, může být na hlasovacích lístcích vytištěno pouze "ANO", nebo lidové hlasování nepořádejme vůbec.

Dne 7.10.2002 zahájila činnost Euroskeptická iniciativa disponující pouze soukromými finančními prostředky svých zakladatelů. V médiích se ale opakuje stále stejná písnička, že žádná významná politická síla nechystá kampaň proti EU. Je to začarovaný kruh. Když euroskepticismus z finančních nebo státněstrategických důvodů nedostává prostor ve sdělovacích prostředcích, nemůže se stát významnou politickou silou a naopak, pokud není významnou politickou silou, větší

ně novinářů zřejmě připadá zbytečně o něm informovat. ESA opravdu není správně vypadající "významná politická síla". Nepodporují ji lobbyisté, Hrad ani státní rozpočet, nemá sekretariáty, poradce, služební auta, nepořádá tiskové konference s bohatým pohoštěním atd., jak to za peníze daňových poplatníků dělají jiné "významné politické síly". Spíše se jedná o test plurality názorů v Česku a i ti, co jsou pro integraci do EU, by se měli zamyslet nad tím, v jestli nežijí v řízené demokracii.

Již v létě bylo ministerstvo zahraničí požádáno o 140 mil. Kč na propagaci názorů proti EU, samozřejmě při zachování obvyklých kontrolních mechanismů a možnosti rozdělit dotace dalším iniciativám. Jestli někomu přišla na mysl troufalost takového požadavku, nemyslím si, že státní správka působí (li) Svoboda (bývalý ministr financí), Bašta, Šling, Slouf, Srba, Lachnit, Kavan, Špidla (nálež NKÚ na jím řízeném MPSV ČR) nebo Němec je hodnověrnější než ostatní občané. Stejně tak se nedomnívám, že se jedná o principiálně nesmyslnou myšlenku. Ve Švédsku, aby to bylo spravedlivé, dostali oba tábory, PRO i PROTI stejné peníze na propagaci svých názorů ve vztahu k EU. V první fázi bylo vyčleněno 20 milionů EUR, kdy polovinu použila vláda a polovina pro neziskovou organizaci. Jejich určení bylo na neutrální informace. Později byl tento rozpočet rozšířen o 7 milionů EUR, kdy polovinu z této částky dostali zastánci EU, druhou

protivníci EU. Nestátním organizacím peníze rozdělovala zvláštní instituce, nezávislé těleso tvořené pěti důvěryhodnými lidmi, pod vedením bývalého členavlády.

České ministerstvo zahraničí však zastává úplně jiný názor. Prý vzhledem k tomu, že ve volbách zvítězily politické strany, které podporují vstup do EU, dostala vláda demokratickým (většinovým) způsobem mandát k provádění proevropské politiky, tedy rozhazování peněz všech daňových poplatníků na reklamu ve prospěch EU. Minulý týden bylo ministerstvo zahraničí požádáno také o umístění aktivního odkazu z jejich internetové stránky. Když tam může být propagandistický, měla by tam být i stránka euroskeptiků. Odmítnutí bylo zdůvodněno v podstatě stejnými argumenty jako v případě peněz. Připomeňme si, že současnou vládu ve volbách podpořilo pouze 25,6 % z 8.264.484 všech zapsaných voličů, což, jak každý uzná, má daleko do většiny. Když se vláda domnívá, že dostala mandát k proevropské politice, proč se připravuje referendum o vstupu do EU? Nebo se má jednat o formální potvrzení již neměnného faktu na způsob manifestací volby kandidátů Národní fronty? Ministerstvo zahraničí prostě používá vzájemně vylučující se argumenty. Buď má (jako že nemá) mandát k proevropské politice, pak nemusí být referendum, nebo se připravuje referendum, protože vláda nemá man-

Poslední slovo "mým národům"?

Plni dojetí jsme mohli vyslechnout krásnou, líbivou a podrobnou bilanci vývoje našeho státu za vlády našeho skoromonarchy, čítající mnoho kapitol. Bohužel, dalo by se říci, že byl jeho projev vzhledem k tristním skutečnostem života převážně částí občanů "poněkud" vysterilizován.

Byli jsme v tomto projevu ujištěni krásnými slovy, jak se nám díky nově nabyté svobodě žije stále radostněji, máme se stále lépe, jak si nás kdekdo váží, patřičně nás oceňuje. Jistě nás tento "historický" projev naplnil obrovskou radostí a hrdosťou nad námi samými. Sice nám na konto této chvály zmizelo mnoho finančních prostředků včetně velké části národního majetku, na kterém se podílely celé generace občanů, ale co člověk neudělá a neobětuje pro takové obrovské uznání celého světa! Pro takové ocenění musíme zapomenout na podvody, vraždy, násilí na kdekde, zpronevěry obrovských částek, stále větší plýtvání penězi na kdekde a kdekoho, společně se vzrůstajícím zesurovením národa.

Vše začalo předáním moci po sametové revoluci hrdinnému a osvědčenému bojovníkovi, včetně zvolením hlavou státu všemi hlasy bývalých zákonodárců.

V příštích volbách by se to už tak dokonale nemuselo povést, tak byl pečlivě připraven scénář, který připravil rozdělení státu. Povedlo se a tak opět byl původní scénář upraven dle potřeby. Nepohodlný opoziční poslanec a politik, který zavazal, byl uvřazen do preventivní vyšetřovací vazby a zbaven nejen práva být volen, ale současně mu bylo zabráněno uplatnit své zákonné právo volit prezidenta. Dobrá věc se opět podařila, by prošel s odřenými ušima. Další kandidát to měl úplně nejjednodušší: nebylo mu dovoleno pronést řeč, kde by mohl přednést své názory na řízení státu. Takže opět zvítězil génius průměrnosti a pravda s láskou opět zvítězily.

A teď, babo rad! Máme toho nadaného, obrovsky charismatického, celou zeměkouli prudce neohroženého a obdivovaného člověka poslat do výslužby? Ale jakým způsobem vyřešit, když je málo kapustičky pro mnoho slímáček? Jeví se tedy jako užitečný čin zříditi nový mocenský úřad (když už jich jsou plné přehřele), v němž bude zřízen nebo stanoven jeden pevný bod, kterým se pohne zeměkoule? Vždy tento člověk, opojený svým narcismem, by za několik milionů Kč ročně jistě s radostí i nadále vytvářel tak oblíbenou virtuální realitu!

Raša

dát ke vstupu do EU. Potom nemá ani mandát vést europropagandu.

Úřad vlády se k žádosti o přidělení 40 mil. Kč postavil pěkně zpřímá a v podstatě vyloučil možnost, že by stát mohl poskytovat nevyvážené informace.

Mediální masáž ve prospěch EU organizovaná vládou, omezuje demokracii a vede k domněnce, že se státní byrokracie rozhodla zmanipulovat veřejné mínění v zájmu svého splynutí s bruselskými soukromenci. Kdyby se v obdobných podmínkách jednostranného zvýhodňování vládního "názoru" odehrávaly někde v Africe parlamentní volby, nebylo by to nic mimořádného. Ale zde v Česku, na prahu demokratické Evropské unie?

**Na Internetu Vilém Barák, 5. II. 2002, zde kráceno
Zpracoval: František Rozhoň**

Zaujala Vás tato fakta? Šiřte je, prosím, dál!!!

Kultura dob gottwaldovských

Nenamlouveme si, že čeští levicoví umělci byli před Únorem 48' imunní před morem šířícím se ze sovětského Ruska

Nynější výstava "Československý socialistický realismus 1948-58" v pražském Rudolfinu je možná něčím více, než jen ukázkou oficiálního kýče. Je to podnět k zamýšlení nad celou ideologií třetí nejsilnější strany. Všechny její ultralevicové mutace nevyjímaje.

Jako motto přehlídky posloužily věty Andreje Alexandroviče Ždanova "Umění je tendenční nebo v epoše třídního boje není a nemůže být umění netřídního, netendenčního a zdánlivě apolitického." Jeden z předních teoretiků budování nespravedlivějšího společenského zřízení alespoň jedenkrát nelhal. Jak jinak byste mohli očekávat vznik revolučních děl "Zedníčka", "Údernice B. Živná" či "Zátíši se samopalem" než právě v letech po Únorovém puči.

Ale nenamlouveme si, že čeští levicoví umělci byli před Únorem 48' imunní před morem šířícím se ze sovětského Ruska. Umělecká avantgarda První republiky nebyla ničím jiným, než jen přípravou půdy pro poválečné Jáchymovy. Všechny ty Majerové, Pujmannové ale i Čapkovy "První party" nebyly ničím jiným, než trestuhodným slepectvím levicových intelektuálů. Podotkneme, že prvorepubliková levice neměla po Únoru sebemenší problém dát se do služeb KSČ. Paralely s tím, že i dnešní "elita národa" je na straně podobných rovnostářských utopií kdysi zachvátivší meziválečné Československo nyní dokonce v celoplanetárním měřítku je doufejme shodou čistě náhodou.

Z exponátů přímo sálá komunistické zaujetí pro poručení větru a dešti, pro sloutné stavby socialismu. Pozorný návštěvník může hledat jen drobné autorské odchylky jednotlivých výtvarníků. Zatímco Bohumila Doležalová v rámci socialistického internacionalismu má potřebu do svých obrazů zakomponovat cikánský prvek (Cikánský dělník na stavbě Stalinova pomníku, Cikánský kameník na stavbě Stalinova pomníku, Cikánský monter na stavbě Stalinova pomníku), jiní anonymní autoři akcentovali vlající blond vlasy a modré oči statného pracanta s kladivem. Z výstavy přímo číší úvaha, že mnoho tvůrců jen otočilo mussoliniovské "z bývalých komunistů bývají nejlepší fašisté" a po válce přešly na druhou stranu.

Velmi patrné to je na "Vyloučení kulaka z "JZD", kde profil vykorisťovatele nemůže pozornému návštěvníkovi připomenout antisemitské karikatury Karla Rélinka (+1945). Izrael, vzápětí po svém vzniku se rozkmitivší se svým moskevským podporovatelem a příklonivší se pod ochranná křídla Washingtonu, se stal důvodem pro rehabilitaci protektorátních nástěnkářů.

Podobně neš astně se na výstavě jevila blízkost obrazů "Osvobození političtí vězňové koncentračního tábora Oranienburg" a "Mládí Klementa Gottwalda", kde je budoucí prezident zachycen jako podvyživený holohlavý klučina v pruhovaných montérkách.

Zduření umělecké fantazie povzbudila i myšlenka na někdejší pobyt V.I.Lenina v rakouskouherské Praze. Jenom se nechci dočkat chvíle, kdy budou uměleckými prostitutky zbožňováni i dnešní extremističtí vyloukači výloh. Když mohl být alkoholik Gottwald pasován do čela abstinentů, není problém, aby dnešní neomarxistická generace mohla být na budoucích retrospektivních obrazech zachycována v boji proti drogám.

Jistě by nemělo smysl některé období tabuizovat. Stejně jako do poloviny února 2002 můžete navštívit anoncovanou výstavu, doufejme, že v budoucnu nebude tabu pro dnešní pány demokracie ani výstava protektorátních "děl". Taková prostě byla historie. **Pavel Krátký**

Násilí v podání ODS?

Při každé příležitosti jsou denně představováni lidem představitelé " demokratických stran", včetně jejich členů, příznivců a uvědomělých voličů jako lidi vysokých kvalit, inteligentní, vzdělané nositele všech morálních kvalit, které ve světě existují.

Článek v týdeníku EURO č. 26/2002 s názvem "Politický ořes mozku" a podtitulem " Špičkový ODS nezajímá násilí spojené s jejich mítinkem", přivádí čtenáře k naprosto odlišnému názoru na tuto oficiální představu.

Krátký výťah z výše uvedeného článku: dne 13.6.m.r. se pan V.L. vypravil na nákup, přičemž chtěl přejít přes Staroměstské náměstí. Bylo prázdné, ale přes ně byly nataženy plastové pásy, kterými se protáhl, ale dal na jevo svou nespokojenost, proč není volný průchod hodinu před mítinkem ODS. Poněvadž ochranka zasáhla násilně do diskuse, nepamatuje se na odpověď a k vědomí se probral až na nemocniční chodbě s poraněnou hlavou.

Devětadvacetiletý útočník přiznal, že pána udeřil do obličeje. Dále již uzdravenou hlavou mu vrtá, jak se mu po úderu pěstí do obličeje mohla na temeni otevřít rána, připomínající kop botou. Postižený pětadesátiletý kandidát věd, zabývající se vibracemi a stavebními činnostmi čekal, že se mu někdo po " nakládáče" omluví. Setkal se jen s arogancí a výmluvami, dokonce se P.Bém postavil za útočníka. Pod tlakem médií však vycházející hvězda ODS pochopila, že jí to neslouží ke cti a začala tvrdit, že jeho jediným zájmem bylo dostat, po poskytnutí první pomoci, poraněného do nemocnice. Dvě přítomné policistky však svorně tvrdily, že jeho jedinou starostí bylo, aby " byl zraněný co nejdříve pryč a aby sanitka nehoukala. Bém jen panem L. zatřásl, ujiš oval nás, že o nic nejde a první pomoc poskytl až posádka sanity, "dodávají policistky.

Pan V.L. : " Čekal jsem na omluvu a nemyslel jsem na odplatu. Teď už žádám vyšetření a potrestání." Politici ODS se snažili přesunout odpovědnost na FAP, která poskytla mítinku většinu služeb včetně ochranky. Jednatel společnosti tvrdil, že veškerou odpovědnost nesl pořadatel, tj. ODS Libuše Benešová a lidi z hlavního

sekretariátu. Ochrankou disponovali pořadatelé a vrcholoví sportovci kixboxu to dělali s nadšením a zadarmo. Dále tento jednatel společnosti prohlásil, že se s arogancí tohoto typu nikdy nesmíří. " Jestliže usilují o moc a nejsou schopni ctít etiku a základní slušnost, zvažím, jestli mohu těmito lidmi žít v jedné straně. Pokud se pro toho člověka udělat maximum."

Téhož dne dostala na Národní třídě do zubů od ochranky ODS i žena politika. Se svým dospělým synem obcházela shluk lidí před volebním pódiem. Když měli historickou aerovku ozdobenou symboly ODS, jeden mladík prudce otevřel dveře před procházejícím synem, přestože ho musel vidět. Ten si neodpustil poznámku, že bouchání do lidí ODS moc reklamy neudělají. "Drž hubu a vypadni", neslo se za ním. Dáma se dožadovala slušnosti, ale to neměla dělat. Mladík z reklamního auta ODS ji vzal pod krkem a udeřil ji pěstí do zubů. Ani to nehnulo politikem Bémem, přestože mu to vyprávěla osobně. Autor článku Čestmír Klos končí: Shovívavost k brutalitě vyvolává skandály. Jeden odvrátili sami postižení, druhý se kvůli aroganci politiků roztrusil.

Je vůbec zapotřebí k těmto činům a jejich protagonistům něco dodávat?

Voliči, dovedou vás někdy k zamyšlení? Vzpomene si ještě dnes někdo, jak divoké bouře nevole řádily ve všech médiích a to po dlouhou dobu, kdy si bývalá strana PhDr. Sládka SPR-RSČ dovolila protestovat proti jakýmsi vzpomínkám a účtívání sudečkových prohitlerčků před lety? Mezi údajně zlými republikány prý rozkopával věnce dokonce i člen, který tam tehdy prokazatelně nebyl. Proti tomu se kolektivně mlčelo o tom, jak na mítincích této strany byli účastníci v čele s představitelům urážení provokatéry, mlácení, přičemž za tyto činy nikdy nikdo nebyl potrestán, ba určité individua byla pro jistotu omilostněna, snad, aby se současně čirou náhodou nespletl. Pakliže by členové této strany provedli pouhý zlomek článkem zveřejněných surovostí a následných lží, byli by odsouzeni na doživotí, strana rozpuštěna a vydáván týdeník Republika okamžitě zakázáno. **Radim Šašínska**

Co přinesly změny některých zákonů pro rok 2003 - 3. část

V přehledu, které přineslo minulé číslo Republiky jsem postrádal některé sice dílčí, ale pro některé skupiny občanů významné změny v zákonech pro příští rok.

1. Budeme více platit ze svých daní, nebo vzniklo nové ministerstvo, tentokrát informatiky. Ne snad proto, že by to bylo potřeba, ale proto, aby si měl kam sednout známý Mlynář, jehož matka se aktivně podílela na budování zločinného komunistického režimu a kterýžto se sám stydí za to, že je bílý, aby mohl díky jeho lásce k barevným být uvězněn nevinný člověk. Takové nové vznikající ministerstvo je pěkný otesánek. Nová budova (nákup a rekonstrukce = stovky milionů Kč), vybavení nábytkem a výpočetní technikou (desítky milionů Kč) a platy úředníků. Když počítáme, že by chudáci úředníci byli pro začátek zařazeni řekněme jen do 8. Platové třídy (tedy středu pole) a 12. platový stupeň, spolu s příplatkem za vedení a osobním ohodnocením, která nový ministr svým přátelům jistě rozdává, tedy navýšení o 50% základu. Vyjde nás 50 zaměstnanců ministerstva, když nepočítáme ministra a jeho náměstky, jenom na plátech na 30 milionů Kč ročně. A to jsme

velmi skromní (předpokládat by se dal spíše dvojnásobek).

2. Zvýší se příplatky vojákům sloužícím v zahraničí ze 3000 dolarů na 4000 dolarů, tedy přepočteno v dnešním kurzu - **120 000 Kč měsíčně**.

3. Novelizován byl i zákon o zbraních a střelivu. Získat zbrojní průkaz bude opět složitější, i když si všichni myslí, že už to snad ani nejde. Stát, který byl v našich podmínkách vždy jen surovým utiskovatelem, bojícím se svých občanů, chce úplně občany odzbrojit. Neboží, slušní občané se potom stanou snadnou lovnou zvěří pro jakékoliv zločince. Stát sícení schopný občanům bezpečnost zajistit, ale to mu a jeho představitelům a poslancům (voleným zástupcům lidu) vůbec nevádí. Co na tom, že umírají pod palbou mafii nevinní lidé. Hlavně, že je to tupé stádo, které nás pravidelně volí a nemůže se proti nám postavit ani náhodou. Tak asi bezstarostně usínají státní úředníci, kteří už ani nemají ponětí o tom, který rok se píše a žijí dosud v době stalinských gulagů a neuvěřitelného třídního boje, jak je učiliv kurzech VÚML. **Čtenář z Čech**

Dopis čtenáře

Statistický úřad udělal katastrofální chybu, která půl roku dezorientovala širokou veřejnost, ovlivňovala zásadní rozhodnutí a pravděpodobně poškodila vývoj české ekonomiky. To je událost obecně známá, zvláště díky tvrdohlavosti bývalé předsedkyně jmenovaného úřadu paní Bohaté. V souvislosti s touto událostí se vyrojilo mnoho názorů, v televizi se vyjadřovali odborníci na všechno, kteří také všechno komentují, od podmínek pro pěstování ředkviček až po vývoj burzovních indexů. Rád bych však zdůraznil jeden aspekt celé kauzy, který mne nejvíce zaujal.

Většina ministrů, po krátkém úvodním zaváhání, které ovšem bylo spíše dáno tím, že jim jejich podřízení nejprve museli zjistit, čím se statistický úřad zabývá a jak jeho výsledky ovlivňují chod ekonomiky, tvrdě kritizovala selhání úřadu a tvrdě požadovala odvolání jeho předsedkyně. K těm nejtvrdším patřil ministr obrany. Asi vycházel ze své vlastní zkušenosti, kdy probděl mnoho nocí přepočítáváním prosteradel a ruliček toaletního papíru ve vojenských lázních v obavě ze hněvu nadřazených, kdyby některá z nich chyběla. Jelikož se nyní v funkci ministra za svoji úzkost stydí, na-

hrazuje svoji neschopnost hranou tvrdostí. Proč, když je tak nekompromisní a požaduje, aby vedoucí pracovníci nesli osobní odpovědnost za chyby svých podřízených, se nechová stejně i případu resortu obrany. Jeho podřízení střelí sebe a své kolegy, pijí a pláčí, ač se na vojnu dali dobrovolně a jsou velmi dobře placeni. Proto asi také kradou svetry Američanům na jejich základně, prodávají na černém trhu zbraně a podobné lumpárny. Proč pan ministr nepřevzme osobní odpovědnost a neodstoupí, když jeho podřízení směřují před soud třeba kvůli šikanování? Tak, jako paní Bohatá už selhal skoro každý ministr. Proto také nežádám schovávavost pro bývalou předsedkyni statistického úřadu, která si své vynucené odstoupení zasloužila. Právě naopak, v zájmu budoucnosti České republiky žádám, aby stejně přísný metr byl uplatněn na celou vládu a poslance a senátory, kteří devastují zbývající státní podniky. Pryč s nimi. A pokud nemají v sobě tolik slušnosti jako paní Bohatá a neodstoupí sami, musíme to udělat my všichni tím, že příště nebudeme dřeptět doma u nějakého přitroublé soutěže nebo záznamu z pocty nějakému šejdiři, kterého jsme stejně měli plně zuby. **Čtenář z Opavy**

Zadlužení veřejných financí je předzvěstí úpadku státu

Stav českých veřejných financí je dnes velmi ožehavým, vážným a z tohoto důvodu také hojně diskutovaným problémem. Se svými názory se prezentují a je jim tato prezentace také umožněna, především ti "politici a odborníci", kteří tento stav přímo zavínili. Špídla přeci byl místopředsedou vlády a ministrem sociálních věcí v době, kdy k růstu dluhu došlo. Předsedou strany, jejíž program tento stav zavínal. Sobotka byla hlavním expertem sociálkomunistů v době, která vyústila ve stamilardový schodek státního rozpočtu. Poslanci ODS v rámci koaliční smlouvy veřejně podporovali socialistický experiment a dnes jsou z nich největší kritici.

Nejen současná vláda, ale ani současný parlament nejsou schopny problém veřejných financí vyřešit a odvrátit tak hrozící krizi argentinského typu. Ministr financí přišel s pracovním materiálem jako podkladem pro diskusi, která měla zajistit veřejnou podporu pro připravovanou reformu. Tento materiál však byl odmítnut jako celek a předseda vlády se sám ujal přípravy a řízení průběhu reformy. Směr, kterým se bude tento další socialistický experiment ubírat je již dopředu zcela jasný. Vydaje státního rozpočtu stále rostou a stejným tempem porostou i v dalších letech. Příčinou tohoto stavu je nechuť sociálkomunistů jakkoliv omezovat státní podporu. To ovšem neznamená, že by se jednalo pouze o péči o děti, staré spoluobčany nebo zdravotnictví. Sociální podpora je především určena pro státní byrokratický aparát. Vezměme si například poslední úpravu platů státních úředníků ze 22. ledna tohoto roku. Tato úprava bude jen na obecních úřadech stát při velmi mírném odhadu 100 milionů korun, které ovšem bude státní pokladna vyplácet každý měsíc až do ledna příštího roku, kdy se tato částka znásobí. Jelikož není chuť ani odvaha snížit výdaje, je nutné zvýšit příjmy. To je za současné situace možné jediné zvýšení daní. Můžeme se jen dohadovat, které daně vzrostou a o kolik procent. Nikde však není psáno, že zvýšení daní skutečně přinese zvýšení příjmů. Nejde jen o tolikrát omlanou daňovou nekázeň občanů a velkých podniků a podnikatelů. Vůbec největší podniky v naší zemi jsou totiž v rukou státu, neboli vlády. A právě tyto

podniky dluží na daních nejvíce a vláda jim jejich splácení prostě promine. Zvýšit příjmy státu už nemohou ani privatizační akce, nebo zbývají sice velké podniky, ale současná ekonomická situace ve světě je natolik vážná a akciové trhy na mnohaletém minimu, že se jen těžko najde solidní investor, který by disponoval dostatečně vysokou částkou.

Dnes neexistuje ani reálná šance na zpomalení nebo dokonce zastavení růstu veřejných dluhů. Oficiální statistiky sice uvádějí, že se jedná jen o zhruba dvacet procent hrubého domácího produktu, ale tato čísla úmyslně nezahrnují hospodaření různých fondů. Při jejich započítání bychom totiž došli ke zhruba dvojnásobnému výsledku, který je alarmující. Tato úroveň totiž stačila k rozpuštění již zmíněné argentinské krize, kterou nedokázal vyřešit ani mezinárodní instituce obávající se dominového efektu. Ani strach jim tedy nebyl nápomocen při hledání způsobu řešení argentinské krize. S takovým nasazením ovšem v případě české krize počítat nemůžeme, protože ani případný krach české republiky by neznamenal v celosvětovém měřítku nic víc než uragán na bezejmenném ostrůvku v Tichém oceánu.

Prvního ledna příštího roku pravděpodobně, půl roku po zmanipulovaném referendu, vstoupí naše republika do Evropské unie. Ještě nejsme členy a už se na úrovni výše zmíněných vězňů diskutuje o rychlosti s jakou bychom měli přijmout i jednotnou evropskou měnu. Okamžitě přistoupení není možné, nebo naše země nesplňuje maastrichtská kritéria. Vzdálenější přistoupení však bude stejně možné jenom díky úplné likvidaci posledních zbytků naší politické a ekonomické samostatnosti. Již dnes je naše republika vázána neúměrně na země, současné členy Evropské unie, nebo tam směřuje takřka sedmdesát procent našeho vývozu. Podle odborníků by se po vstupu do unie mělo toto číslo blížit devadesát procentům. Tato minimální diverzifikace, pokud se ještě vůbec dá tento termín v podobné monokultuře vůbec použít neúnosně zvyšuje kurzovou rizikanaší měny.

Dokončení na straně 3

Řemeslo a umění

Mohli bychom si zalistovat ve slovníku a zjistit přesný rozdíl mezi těmito pojmy. Zkusme to bez slovníku. Řekne-li se slovo řemeslo, mně se vybaví asociční slova řemen a veslo. Řemen mi navozuje představu nějakého připojení, možná i přinucení. Veslo je jasné pádlování určitým směrem. Celkem vzato řemesloneustálá plavba jedním směrem přes všechny překážky. Také se zcela správně říká, že řemeslo má zlaté dno. Kdo ovládá řemeslo, něco umí. Ale ne každý, kdo něco umí, je umělec. Výměníme první písmeno a máme místo umění jmění. To je zcela správné, protože velké umění má být hojně oceněno. V dnešní době si nemožno stěžovat ani řemeslníci, ani umělci. Že jsou řemeslníci placeni dobře, to ví všichni, kdo si u nich ob-

jednali nějakou práci. (Umělecká díla se mně teď vybavují dvě. Ve Strakoncích byl zhotoven nový kruhový objezd a uprostřed tohoto objezdu jsou dudy. Vcelku věrně ztvárněné dudy. Na první pohled bych si myslela, že jde o řemeslný výrobek, nepříliš zkušeného řemeslníka, ale podle výše honoráře (prý 200 000) se ukazuje, že jde o umění. Tím umělcem není nikdo jiný, než pan "učitel soch" Pavel Pavel.)

Jedno umělecké dílo se mi vybavuje v souvislosti s loňskými povodněmi. Voda odplavila z Prahy velikánskou židli. V nějaké vesnici, kam připlavaly jednotlivé díly, by nevěřili, že jde o umělecký předmět, kdyby se nedozvěděli výši honoráře.

Prý (pouhý) milion. **J. Nazarská**

O Republikánech

V některém čísle týdeníku Republika vyšel článek o Republikánech jako o světlonoších, či-li lidech, kteří přináší světlo do nevětraného peřechu, jak pojmenoval zdejší poměry pan Havel. Někteří se opravdu pevně drží starých pořádků (neměně právě pan Havel).

Vnásť světlo tam, kde vládne tma, je věc úctyhodná, leč většinou zpočátku neoceněná, ba přímo i zavrhaná, protože tma se vždy urputně brání a ty, co drží ve svých drápech, nerada pouští, ale hlavně je to činnost velice nebezpečná. Největší nebezpečí nehrozí z vnějšku, ale z vnitřku, protože člověk je objekt, který skrývá dosud největší tajemství. V člověku je skryt celý vesmír. V každém je uschována zároveň největší naděje pro lidstvo a zároveň největší pohroma. Většina lidí se pohybuje kdesi uprostřed. Ti, kteří se dostali o něco dále, nemuseli jít vždy jen jedním směrem. Světlo se může proměnit ve tmu a tma ve světlo.

"Každé uskupení má svého padlého "anděla", který objeví vlastní velikost a stane se svým jediným cílem a d'áb-lem všech ostatních. Všude se rodí světlonoš, jenž se stane knížetem tmy."

Nebudu uvádět, ze které knihy cituji, protože to není důležité. Ani naši straně se nevyhnulo toto pravidlo. Jak se vyhnout tomuto nebezpečí? Nevím, ale jedobré oněm alespoň vědět. **J. Nazarská**

Malý postřeh z pořadu "Ring volný" slovenské TV

Má-li režim nenáviděný politik možnost reagovat v médiích na konkrétní obviňování před veřejností, má tedy na Slovensku více svobody, než může užívat v naší zemi

Účastníci pořadu byli Vladimír Mečiar a Ján Čarnogurský. Pořad byl tříkolový po sedmi minutách a diváci měli možnost hlasovat pro toho, komu důvěřují.

V Mečiar kritizoval slovenské politiky, kteří vlivem strany J.Čarnogurského přistoupení na ukončení zbrojní výroby, vymyšlené V.Havlem. Paktování s Havlem nastaly pro Slováky horší výchozí podmínky, které přispěly od samého počátku k vysoké nezaměstnanosti. Důkazem mu byl fakt, že uvedený politik čekal telefonát V.Havla, který mu dával instrukce, jak má postupovat.

J.Čarnogurský podotkl, že není slušné poslouchat cizí rozhovory. Poté kritizoval Mečiar, který měl podle něho vydat příkaz k organizování únosu Kováče mladšího. Navíc se mu nelíbilo udělení milosti únoscům.

V Mečiar vysvětlil, že neměl kompetence úkolovat SIS a Rada obrany státu mu dle zákona pouze předávala rámcové svodky, nic víc. Milost únoscům udělil proto, poněvadž jsou s SR tendence zrušit jim uděle-

né milosti, tímto obnovit nové trestní stíhání. Udělením milosti se trestný čin zrušil a při novém soudním stíhání by určitě nebylo přihlíženo k okolnostem příznivým pro obžalovaného a rozsudky by nemusely být objektivní.

V každém ze tří kol byla projevena důvěra pro V.Mečiaru o více než 2/3 vyšší než pro jeho soupeře.

Poučení pro nás?

Má-li režim nenáviděný politik možnost reagovat v médiích na konkrétní obviňování své osoby nebo svého programu před veřejností, má tedy na Slovensku nerosvratelně více svobody, než může užívat v naší zemi. V "našich" médiích je naopak "dobrým" zvykem urážet a skandalizovat předsedu RMS PhDr. Sládku bez možnosti jeho veřejného vystoupení k vyvrácení lživých pomluv i zveřejnění cílů jím vedené strany, které jsou naprostým opakem s cíly režimistů a jejich zahraničních "instruktorů", pilněpůsobících vnaší vlasti.

Jak se mění chování našich politiků před a po volbách

Kolem volby prezidenta se z našich představitelů opět stali reprezentanti země, která se zásluhou odcházejícího prezidenta stala zemí s vysokou prestiží

1. Po "drtivém volebním vítězství" buď pravice či levice se bleskově ustaví vláda, do níž se najmou nej-největší. Stalo se dobrým zvykem ustavit další posty (dobře placené) pro ty, kteří se také zasloužili, "opravdu také zasloužili". Samozřejmě se do rozpočtu pro tyto účely přidá několik těch stamiliónů. Jedenná známý a přední politik se vyjádřil razantně a zřetelně: "musí se rozdělit náklady rovnoměrně na všechny obyvatele!" Připraví se program, který povede k nárůstu příjmů.

Projevili v tomto období nespokojenost občané, je jejich verbální projev nazýván zvásty a potrefeny, upozorňující na špatné konce hospodaření mocných, jsou šoupani dokategorie pövlü, hnoje, suterénu, ulice, xenofoba, pacifisty, extrémisty, nacionalisty a dalších

jmennování, každému "dle zásluhy".

2. Období před každými volbami se blíží k absolutní sametovosti. Slovník kandidátů se pronikavě zjemní, výše popsané tituly se změň v názvy občan, volič, politici se stále mile usmívají, přátelsky jim při každé příležitosti mávají to vše proto, aby je tato "směska" znovu volila. Nyní, kolem volby prezidenta, se z našich představitelů opět stali dle (jako obvykle) kvalitně sestaveného scénáře reprezentanti země, která se zásluhou světově proslulého a nenahraditelného, odcházejícího prezidenta stala zemí s vysokou prestiží, kterou obdivuje celý širý svět.

Jean de Sismondi: Charakter národa je zcela určován charakterem vlády.

Výzva všem spoluobčanům

Neexistuje žádný právní předpis, aby portrét prezidenta kdekoli visel

Místní organizace Republikánů v Brně vyzývá všechny spoluobčany, aby se pečlivě rozhlédli kolem sebe. Dne 2. února už konečně přestal být prezidentem České republiky Havel. Na mnohých místech však, z naprosto nepochopitelných důvodů jeho portrét stále visí. Je třeba jej odstranit. V případě, že bude v dohledné době zvolen nový prezident, upozorňujeme, že neexistuje žádný právní předpis, tedy žádná povinnost, aby portrét prezidenta kdekoli visel. Tedy na úřadech, ve školách vedle tabule apod. Jedná se o patolízalský zvyk, který přetrvává v naší zemi ještě z doby, kdy se děti modlily k jeho císařskému majestátu. Požádejte, aby všude portréty prezidenta byly odstraněny a nové už nebyly vyvěšovány. Pokud někdo nemůže bez takové "ozdoby" existovat, může si zmíněného pověšit třeba doma na vhodném místě. Jsme si vědomi toho, že se jedná z pohledu mnoha spoluobčanů o drobnost. Podle nás to je ovšem drobnost pouze zdánlivá. Zvláště mladá generace by měla být vychovávána a my všichni upevňování v hrdosti na rodnou zem, naši vlast, náš národ. Je tisíckrát cennější vyvěsit na dům státní vlajku a pocítit hrdost nad krásou vlající ve větru, než se klanět osobě, kterou si ani nemůžeme sami vybrat. A je nad naší zemí tolik vlajek, jako ve Spojených státech. A můžeme být pyšní na náš národní stát, na svůj národ. Proto také pěstujme symboly, kterýmá je připomínají. **Karel Matějka
předseda MO Brno**

Radola Gajda statečný voják, opravdový nacionalista (Republika č. 7/2001)

Generál, vítěz, který prohrál (Republika č. 38/2000)

...byl mužem na svém místě, jeho účast na slavné "sibiřské anabázi" hovoří sama za sebe ... staví se do čela živelného nacionálního hnutí, které dovedl až do Parlamentu (1935). Byl především fanatickým bojovníkem proti bolševismu: " Kdo se mi z nich dostal do rukou, ten se domů nevrátil". Jediný z českých generálů, který v Rusku zřídil polní soudy, řadu bolševiků nechal pověsit, " svědomí mně netíží". Jeho hnutí NOF bylo lidové a opravdu nacionální. Sám prohlásil: " Naše hnutí je ostrým protikladem socialismu, humanismu a liberalismu, potíráme všechny neřesti, korupci, podlost a bezcharakternost. Blaho vlastní jest nejvyšším zákonem." (Určitá podobnost s ideály Pařížské Komuny Výbor veřejného blaha.) Gajda se vydal, někdy naivně, někdy romanticky cestou odbojové politiky proti tehdejšímu režimu ... atd.

Oslavování generála Gajdy nepovažují za příliš astné. Jeho nacionální smýšlení proti socialismu, humanismu či liberalismu, v podstatě proti demokracii, ho přivedlo až do řad fašistů. V Brně se stává 2.1.1927 vůdcem Národní obce fašistické, zúčastnil se mezinárodního kongresu fašistů v Montreaux, na sjezdu NOF v Mladé Boleslavi (14.-15. 8.1927) za účasti 4.500 českých fašistů Čech, Moravy i Slovenska, vykonal v do-

vodu generálů v.v. Gibiše a Konopáska přehlídku věrných stoupenců a v průvodu městem zdřivil zdivoženou pravici, jak dokazuje fotografie z časopisu Mladoboleslavské listy, přinášející zprávu o Říšském sjezdu fašistů.

Jako legionář v Rusku se sice podílel na "sibiřské anabázi", ale řady legionářů před Vladivostokem opustil a dal se do služeb generála Kolčaka, jako velitel sibiřské armády. Pak se k čs. legionářům vrátil. Tehdy musel zasáhnout i ministr obrany gen Štefánik.

V době před Mnichovem (1935/37) se angažoval ve Straně národní jednoty a ve Svatováclavském výboru, neuspěl a uchýlil se do soukromí. Za okupace se žádného odboje nezúčastnil. Přesto byl v r. 1945 odsouzen za kolaboraci v době první republiky a dva roky vězněn. Je totiž známo, že žádal i větší zastoupení fašistů v Národním souručenectví, žádal vydání norimberských protizločnických zákonů, zastoupení fašistů ve vládě, pro sebe ministerstvo vnitra apod. Prezident Hácha s ním odmítl vůbec jednat.

Kdyby nic jiného, tak jeho činnost jako českého fašisty proti politice Masaryka a Beneše (proti humanismu a liberalismu) mu nedává dobrou vizitku opravdového vlastence, zřejmě nacionalismus mu byl přednější. Ten

ale silně připomíná právě nacionalismus, nebo právě NSDAP, Nacionálně socialistická německá dělnická strana byla jeho základem. A k tomu by se naši republikáni neměli tak jednoznačně hlásit.

Podobný dopad měly i články zdůrazňující zásluhy generála Pinocheta v Chile. Krvavým převratem se zmocnil vlády v zemi a zlikvidoval výsledky demokratických voleb, prezidenta, parlamenta a všechny vymoženosti demokratického režimu. Nejednalo se o komunisty. Způsob, jakým se vypořádával se svými odpůrci nelze omlouvat, pokud odsuzujeme zločiny fašismu a nacismu. Jak můžeme s čistým svědomím odsuzovat zvrstvá bolševiků, když na druhé straně tolerujeme a souhlasíme s terorem " Bílých", nebo " demokratickými" metodami proti veškerým projevům vlády lidu (Komuna, VRŠR, Bombardování sídla prezidenta v Chile, nebo rozstřílení Parlamentu v Moskvě na rozkaz prezidenta Jelcina.) Nějak to nejde dohromady. Ani odsuzování povstalců v Keni v Africe, kteří znarodňují majetek četných farmářů, kteří po desetiletí vykořisťovali plantážníky, domorodce a mnoho jich při tom zahynulo, nyní si jen berou, co jim patří. Lid je přece zdrojem veškeré moci. Doufám, že tyto moje připomínky budou správně pochopeny. **Tomáš Zák, Brno**

Zadlužení veřejných financí je předzvěstí úpadku státu

Dnes neexistuje ani reálná šance na zpomalení nebo dokonce zastavení růstu veřejných dluhů. Oficiální statistiky uvádějí, že se jedná jen o zhruba dvacet procent hrubého domácího produktu, ale tato čísla úmyslně nezahrnují hospodaření různých fondů

Dokončení ze strany 2

Současná široká vládní koalice, která už ani nemůže být širší, nebo zahrnuje kompletně celou parlamentní bandu pěti, není a nebude schopna nalézt racionální řešení problému veřejných rozpočtů. Nemá pravděpodobně ani snahu ho řešit, nebo volby jsou skoro každý rok a důležitější než budoucnost země je pro tyto zúčastněné jejich osobní prospěch daný nehoráznými platy a spoustou dalších materiálních i nemateriálních výhod. Nepopulární kroky, přinášející konkrétní výsledky třeba až po několika letech by mohly vládnoucí kliku o to vše připravit. V Evropě se sice již hovoří o zmírnění podmínek Paktu stability a růstu, ty se nám zatím však velmi rychle vzdalují, takže i po případné změně se stejně nebudeme nacházet v jejich toleranci. Zásadní otázku si však naprosto většina našich spoluobčanů nikdy ani nepoložila. Kdo to všechno zaplatí? Ponese někdy někdo zodpovědnost za tuto politiku? Jinak by totiž nemohla polovina veřejnosti zůstat doma a druhá do omrzení zcela tupě volit stále to stejné. Nastal čas změny! Najde se dost lidí, kteří odhodí svoji lenost a budou mít odvahu učinit zásadní rozhodnutí. Pevně věřím, žeano. **Martin Stříbrný**

"Výzva osmi státníků"

Pod tímto názvem byl zveřejněn dokument, pod který se skutečně podepsalo osm osob. Některé známé a úspěšné, některé naprosto neznámé a některé dokonce mající na svědomí svůj vlastní národ. Snad nejznámějším z nich je předseda vlády Velké Británie, ze kterého se ovšem stal vrátný Bílého domu. Kdo ovšem zná takového předsedu vlády v Maďarsku nebo Portugalsku, nehledě k tomu, že tyto osoby mohou zmizet s jarním táním, stačí sebelepší problém na domácí politické scéně, předčasné volby a už o nich nikdy neuslyšíme. Berlusconi má na svědomí plno podivných zločinů, včetně spolupráce s mafií. Avšak každá z těchto osob (záměrně nehovořím o osobnostech) má kromě svých záporů i mnohé klady a kdybychom je lépe poznali, možná, že bychom o nich i věděli. Naprosto jednoznačně je však hodnocení bývalého prezidenta České republiky, který výzvu podepsal několik hodin před svým odchodem z funkce. Sám má na svědomí nejhorší možné činy. Spolupráce s představiteli zločinného komunistického režimu, vypuštění hordy kriminálních na veřejnost, neschopnost, udělování milosti cizím vrahům, omluva sudetským Němcům, zabývalý útek před odpovědností při rozbití Československa, bezohlednost ve snaze udržet se na Hradě, která jej doved-

la až k zavírání protivníků apod. Hodnocení veskrze špatné, které nemohl změnit ani děsivý "tyjatr" zorganizovaný Dášou v Národním divadle. Ta byla ovšem dojata svým nápadem více než její současný manžel a také scénu prožívala odpovídajícím způsobem. Můžeme se ovšem jen dohadovat, zda po smrti Václava Havla bude předpisově truchlit a stane se národní vdovou nebo si sežene nějakého českého Onassise ještě dříve, než důchodce Havel, jak se lidově říká "vychladne". Podle jejího chování se zdá, že jí byl její současný manžel drahý jen proto, že byl prezident a že bude jen velmi těžko snášet pomýšlení, že už není ani paní prezidentovou, ani první "dámu", ale pouze manželkou penzisty. Přesto všechno však přejí důchodci Havlovi dlouhá léta a především pevné zdraví, aby tady s námi ještě takových dvacet, třicet let byl.

Avšak zpátky k vlastnímu tématu. Občané většiny zemí jsou jednoznačně proti útoku na Irák. Spojené státy zůstaly ve svém snažení osamoceny. Proto nutně potřebovaly alespoň nějaké krytí. Když selhaly tradiční spojenci Francie a Německo, bylo nutné se poohlédnout po nových. Jako na zavolanou přišli nebo spíše přiběhli noví členové NATO. Ti zaskočili za staré členy, jak je nazval americký ministr zahraničních věcí. Možná, že

to i byla pomsta za Mnichov, alespoň od České republiky směrem ke Francii. Ovšem text výzvy je vyloženě zrádcovským a připomíná výzvy bývalých zemí Varšavské smlouvy, které apelovaly na Moskvu, aby nedopustila v roce 1968 svržení komunistického režimu v Československu anebo dopis pražských dělníků prosící Moskvu o totéž. Jedním slovem "Hanba". Aby si

ovšem čtenáři našeho týdeníku nestěžovali, že odsuzujeme něco, s čím se nemohli sami seznámit, zveřejňujeme text výzvy v plném znění, aby si tak mohl každý vytvořit vlastní názor.

... a tak to vidím já

umožnily vykonávat posláni na kvalitativně vysoké úrovni, rozvíjet církevní aktivity v oblastech vzdělávání, dobročinnosti, zdravotní péče a péče o kulturní památky. To se týká i otázky církevních řádů, materiálních i právních podmínek pro jejich činnost.

Tolerance by měla být jedním z hesel církve a zvláště církve katolické v právě probíhající období duchovní obnovy naší země. Československo bude mít pravděpodobně ještě dlouhá léta starosti s materiální obnovou. Duchovní obnova by však měla probíhat souběžně a jejím hlavním heslem by měla být tolerance. Nejen tolerance mezi církvemi a tolerance ve vztahu věřící a ateista, ale především ve vztahu církve a občan všeobecně. Jsem hiuboce přesvědčen, že hlavním posláním církve je péče o duši, a že v této péči není možné rozlišovat mezi občany podle jejich příslušnosti k církvi, názorů na církve, nebo podle jejich občanských aktivit a politických názorů.

Právě v posledně jmenované oblasti došlo díky angažovanosti kléru pro kdysi dominantní a všeobjímající hnutí, mající nahradit v apolitickém Československu politické strany a jehož jméno už dnes nestojí ani za to, aby bylo citováno a možná také díky osobním přátelským vztahům s nastupující mocenskou garniturou, ke křiklavým případům. Zástupci církve zcela veřejně a nepokrytě stranili jen určité části populace a snížili se mnohdy až k urážkám. To by se možná dalo omluvit vzrušenou atmosférou listopadového loutkového divadélka, kdyby zde nebylo pokračování i v dalších letech. Jsem ochoten připustit, že patřím do farnosti, která má kostel nejbližší mému bydlišti, už také pro určitou přehlednost. Otázkou však je, zda musím na mši a ke zpovědi právě tam, když jsem sedm dní v týdnu na cestách, a když vím zcela určitě, že právě proto tento důstojný pán je ochoten ve sdělovacích prostředcích hodnotit moji horlivost a dělat mi málem čárky za účast na bohoslužbách.

A takových příkladů by bylo mnoho, včetně matek, jejichž novorozence odmítal pokřtít důstojný pán jen proto, že nechodila pravidelně na přípravu, ani horlivě nenavštěvovala kostel.

Přílišná horlivost je sama o sobě výrazem nedostatku tolerance a do církevní služby rozhodně nepatří. Lehce se potom dobrý úmysl může změnit v křivdu. Taková církev se potom podobá spíše latinskoamerickým církvim vyznávajícím teologii osvobození, které neváhají podporovat protivládní povstalce.

Hodnotová orientace doznala v uplynulých desetiletích výrazných změn všude ve světě. Její podstata však zůstala stejná a vychází z božích přikázání, které postihují základní slabosti lidské povahy a také ten fakt, že přes všechny ekonomické a politické změny lidé zůstávají stále stejní. Když odbočím do jiné oblasti, kdysi zlehčovaný prezident Reagan, proti kterému stáli politologové se svými prognózami perspektiv Sovětského svazu, se nakonec ukázal jako obdivuhodný znalec lidské povahy. Vycházel z toho, že ne pochybné ideály a nedostatek materiálních statků povedou k zániku socialismu, ale právě bytostné vlastnosti člověka, kterého nelze v žádném

Výzva osmi státníků

José María Aznar, José Manuel Durao Barroso, Silvio Berlusconi, Tony Blair, Peter Medgyessy, Leszek Miller, Anders Fogh Rasmussen, Václav Havel

Skutečné pouto mezi Spojenými státy a Evropou spočívá v hodnotách, které sdílíme. Těmi jsou demokracie, svoboda jednotlivce, lidská práva a vláda zákona. Tyto hodnoty překročily Atlantik s lidmi, kteří vypluli z Evropy, aby pomohli vytvořit USA. Dnes jsou tyto hodnoty ve většině ohroženy než kdy v minulosti.

Útoky z 11. září ukázaly, jak daleko jsou teroristé – nepřítelé našich společných hodnot – připraveni jít, aby je zničili. Byl to útok na nás všechny. Pevným postojem na obranu těchto zásad vlády a lid USA a Evropy jasné prokázaly, že svého přesvědčení. Transatlantické vazby jsou dnes zárukou naší svobody, a to v nebyvalé míře.

Vztahy mezi námi v Evropě a Spojenými státy obstály ve zkoušce času. Zjevně díky americké statečnosti, velkorysosti a prozíravosti byla Evropa vysvobozena ze dvou tyranií, které zničily náš kontinent ve 20. století – fašismu a komunismu. Díky pokračující spolupráci Evropy a Spojených států se nám rovněž podařilo zajistit mír a svobodu na našem kontinentu. Tento transatlantický vztah nesmí padnout za oběť úporným

snahám současného iráckého režimu ohrožovat světovou bezpečnost.

V dnešním světě je životně důležité uchovat si jednotu a soudržnost. Víme, že úspěch každodenního boje proti terorismu a šíření zbraní hromadného ničení vyžaduje pevné odhodlání a pevnou mezinárodní soudržnost všech států, které si svobodu cení nade vše.

Irácký režim a jeho zbraně hromadného ničení představují jasnou hrozbu světové bezpečnosti. OSN toto nebezpečí jasně rozpoznala. Všichni jsme vázáni rezolucí Rady bezpečnosti č. 1441, která byla jednomyslně přijata. My, Evropané jsme potvrdili svůj souhlas s touto rezolucí, své přání nesejít z cesty OSN a svoji podporu Radě bezpečnosti na vrcholných zasedáních NATO v Praze a EU v Kodani.

Tím jsme vysílali jasné, pevné a jednomyslné poselství o našem odhodlání zbavit svět nebezpečí zbraní hromadného ničení v rukou Saddáma Husajna. Musíme jednotně trvat na odzbrojení jeho režimu. Solidarita, soudržnost a odhodlání mezinárodního společenství jsou nejlepší nadějí na dosažení tohoto cíle mírovými prostředky. V jednotě je naše síla.

Spojení zbraní hromadného ničení a terorismu je hrozbou s nepředvídatelnými následky. Měla by nás všechny znepokojovat. Rezoluce č. 1441 dává Saddámu Husajnovi po-

slední šanci na odzbrojení mírovou cestou. Je na něm, aby odvrátil konfrontaci. Zbrojní inspektoři OSN bohužel tento týden potvrdili, že pokračuje ve své dlouhodobé lživé podvádění, zapírání a nepodřizování se rezolucím Rady bezpečnosti OSN.

Evropa není ve sporu s iráckými lidmi. Ten totiž jako první padl za oběť současnému brutálnímu režimu v Iráku. Naším cílem je zajistit světový mír a bezpečnost tak, aby tento režim dobrovolně vydal své zbraně hromadného ničení. Naše vlády mají společnou odpovědnost tvář v tvář této hrozbě. Selhání by se rovnalo nezájmu o naše vlastní občany a okolní svět.

Charta OSN pověřila Radu bezpečnosti úkolem udržet mezinárodní mír a bezpečnost. K tomu si Rada bezpečnosti musí zachovat důvěryhodnost tím, že zajistí plnění svých rezolucí. Žádnému diktátorovi nesmí být povoleno je systematicky porušovat. Pokud rezoluce nebudou plněny, Rada bezpečnosti ztratí svoji důvěryhodnost a mír ve světě bude ohrožen.

Jsem přesvědčen o tom, že Rada bezpečnosti dostojí své odpovědnosti.

Autory dopisu jsou premiéři sedmi evropských zemí (Španělsko, Portugalsko, Itálie, Velká Británie, Maďarsko, Polsko, Dánsko) a prezident ČR

To tu dlouho nebylo! Sociální inženýrství Bruselu

Oponentům se nezdá ani Republika. Nepřipadá jim vhodné "vyjadřovat se ke kdekjaké pochybné aktualitě" (čtenáři odpustí, že tak nyní činím), "uvádění laických názorů na složitá a citlivá témata"

Že se v politické straně nalezne tu a tam podivín, není jevem ojedinělým. Nemusíme si činit iluze, že tímto úkazem trpíme jenom my. Konkurence na tom není o mnoho lépe. Například schůze vrcholové ODS probíhají stylem výměna novinových článků o Václavu Klausovi. Celé MO pak tvoří obyvatelky přílehlého domova pro přestárlé a opuštěné.

Poslední republikánskou poradu v Havlíčkově Brodu doprovázelo rozdávaní textu jakéhosi "Centra reengineeringových změn Ostrava". Trojice pánů ve svém čtyřadvacetistránkovém materiálu chtěla sdělit především toto: v čele strany stojí neschopní lidé, redaktori Republiky škrábou jak kocouři a zbytek partaje jsou mimořádně odpudiví "fašisté". Jednání kritiků v čele s Ing. Jaroslavem Tománkem se jeví prazvláštně. Dobrovolně setrávat ve straně, s jejímž programem bytostně nesouhlasím a své spolustraníky považuji za hejno zkorumpovaných pitomců to už vyžaduje obstojnou míru masochismu.

Podíváme se blíže na navrhované změny, aby si nikdo nemohl stěžovat, že jsme jej odbyli bez diskuse. Autor, evidentně si zakládající na kvantitě popsaných stran, předložil několik mnohočetně opakovaných výkřiků, následovaných jakýmiisi pracemi, nazvanými "Inventura 2002" a "Inventura 2001". "Inventory" opakovaly úvodní točkolotoč. Jelikož se trojici autorů jevila brůzra i tak příliš utlá, připojili nášup několika starých emailů. Vše pak doplnili výňatky ze slovníku cizích slov. Výsledkem je materiál se shora uvedeným rozsahem.

Republikánský pohled na masovou imigraci a antilevicové postoje páni reformisté demaskují jako "dlouhodobé zavánění fašismem a polofašismem když opětně nevěříte, nechejte si vysvětlit od republikánských demagogů a mládežníků: že ... bojujeme proti společným nepřítelům anarchistům. Cestou jen tak vyřívá Čechy Čechům, Cikány do plynu a s pozdravem Heil Hitler je v naprostém pořádku. Vy výrazně nechápaví, nechejte si to osobně vysvětlit panem Pavlem Procházkou, Bc. Petrem Kalinovským, ostravskou RM a dalšími." Takže osobně vysvětlují: pozdrav Čechy Čechům se skutečně nachází v plném souzvuku s naším programem. Jaroslav Tománek by zřejmě dával přednost "Čechy Mexičanům". Ohledně dalších dvou

hesel silně pochybuji, že by kdy zazněla. Autoři zřejmě čerpají z bulvárního tisku. Nevím, nakolik páni reformátoři se zapojují do skutečné stranické práce. Jejich umírněnost k rudým teroristům ale nasvědčuje tomu, že příliš miltinků nezorganizovali. "Nápravu" vidí pan Tománek v rozpuštění Republikánské mládeže.

Oponentům se nezdá ani Republika. Nepřipadá jim vhodné "vyjadřovat se ke kdekjaké pochybné aktualitě" (čtenáři odpustí, že tak nyní činím), "uvádění laických názorů na složitá a citlivá témata. Napsat chaotickou slátaninu o tisícileté izraelskopalestinské otázce si může dovolit pouze kvalifikovaný absolvent psychiatrické léčebny." Páni reformisté se zřejmě budou divit, ale mnohý redaktor vyjadřující se k Blízkému východu je kvalifikovaným absolventem politologických studií.

Pánům se nelíbí i peprné oslovování našich politických oponentů. Sami na sebe však mají jiná kritéria. "Pravověrní, ale vyčuráni a neschopní žvanilové a chytrolíni" (=vedení RMS) považují za salonní výrazivo.

Pana inženýra irituje neotisknutí jeho článku. A podotkne, že článek s velmi zajímavým názvem: "Pohádka o přeukrutném Drakovi By akovi pro předškoláky a občany voliče". Jelikož k otěštění nedošlo, tak se reformní úsilí páne Tománka zaměřuje na zrušení "nic neříkajících článků" v historickém okénku. Pan inženýr Draka By aka výše české historie cení.

Jistě by se dalo k výplodům reformistů napsat ještě tlustší elaborát, než jakým nás zahltili oni. Nedomnívám se ale, že délka textu je hlavním kritériem. Namísto šíření destruktivních nálad bych všem podobným doporučil zkrátit jejich příspěvky na únosnou míru, vyvarovat se mnohonásobného opakování tezí, vypustit všechny irelevantní odbočky od tématu, text se alespoň pokusit slohově ucesat a odstranit do očí bijící pravopisné hrubky. Centrum reengineeringových změn Ostrava může začít s přetvářením samo od sebe.

P.S.: Bylo by neseriózní opomenout inzerát pana Tománka na možnost zakoupení jeho stotřicetistránkové brožury "Chcete se změnit a jak na to?" za 750 Kč, kteroužto nabídkou rozebíraný materiál vrcholí. P.K.

Vykřičení humanistů z Bruselu prosluli teorií o historické podmíněnosti Národů. Proto moderně uvažující eurokrat pohrdavě přehlíží základní lidskou potřebu jakou je příslušnost k tradičnímu stylu života, který mu může poskytnout jedině ryzi národní těleso. EU byla nejprve koncipována jako zóna volného obchodu, poté jako společný evropský trh a nyní je přetvářena do obřího super státu, který má definitivně rozmělnit „relikty“ překonaného nacionalismu.

Ač se osobně štítím zprofanovaného termínu humanismus, tak naše ideologie se paradoxně jako jediná obrací k lidskému jedinci. Sociální inženýři, patentováni humanisté, naopak přistupují k člověku jako k pouhé pracovní síle, se kterou může být libovolně disponováno. Tam je nedostatek pracovníků, tudíž vezmeme tolik a tolik tisíc oveček z jednoho koutu Evropy a zaplácneme s nimi díru na druhé straně. Příště zase bude chybět milion jinde, uděláme škatulata škatulata a problém bude vyřešen. Pokud bude v celé Evropě nedostatek pracovníků, není pro sociálního inženýra nejmenším problémem proházovat celé kontinenty. Prohájící destrukce Národů jménem kontinentalismu je pouhou předzvěstí celoplanetární unifikace.

Naštěstí ničitelé ve jménu „pokroku“ mají ve svém projektu trhlínu, která přivede éru projektování k hořkému konci. Člověk není bytost ekonomická, pro kterou je měšec nejvyšší metou, pro kterou neexistuje nic kromě světských požitků zakoupiitelných v univerzálním supermarketu, jehož madriřská podoba se ničím neliší od verze

kodaňské. Brusel se mýlí. Prostituce konzumu není a nebude bezbřehá!

Doba vzpoury krve nenazrála. Dosud jsme se nedotkli ani pomyslného dna, po kterém následuje odraz. Zrůdná epocha denacionalizace pořád sklízí triumf. Dnes a denně zesměšňuje tradiční hodnoty nabízející jejich výměnu za pytlík blýskavého kovu. Cholera postmodernity zachvacuje nové a nové oběti.

Brusel dokonce založil společnost Eures, která má za úkol co nejvíce rozdmýčkovat ekonomickou migraci. Aby se ještě více promísily kultury a národy. Aby se ještě více vzdálily svému zlatému věku. Aby se dostaly na hranici, za kterou již nebude návratu.

Socialistický ministr vnitra Británie se nechal slyšet: „Chceme podpořit řízenou ekonomickou migraci a otevřít více cest pro ty, kteří chtějí přijet do Británie pracovat legálně pro zlepšení naší ekonomiky.“ Třeba vhodnou záplatu najdou mezi německými staviaři. Berlinských zedníků je bez práce čtyřicet procent. Jak to je dlouho, kdy německá vláda vyhlášovala programy pro přijímání řemeslníků z ciziny? Proč se sociální inženýrství náhle změnilo z lákání pracovní síly na otázku, co teď s nezaměstnanými německými zedníky? „Ekonomická racionalita“? Nezaklínají se tím náhodou právě budovatelé EU? Před jaké podobné a zřejmě daleko horší otázky nás zítra postaví nezamýšlené důsledky počínání pánů antinacionalistů, pánů pokrokářů? A.V.

Mladý bouřlivák

Mládí bývá obdobím revolty a vzdoru. Nenašli bychom snad výstižnější příklad, než jakým byl Josef Václav Frič (1829-1890).

Už útek z domova ve věku šestnácti let naznačoval, že jeho životní pou bude plná vzruchu a boje. Doma zanechal patetický dopis: "Zatím bouří to a soptí v mých nádrech, však čest a sláva mne vábí za sebou, aniž kdy utiším se více." V Děčíně finguje své utonutí. Poznává Berlín, Londýn a konečně Paříž, kde jako horlivý polonofil vstupuje do exilové polské vojenské školy gen. Dembinského. Frič dosahuje takové obliby, že se s ním setkává i věhlasný spisovatel Adam Mickiewicz. Toto setkání se nese v duchu Mickiewiczovy kritiky Čechů, nebo prý jsme příliš přilnuli k zásadě "fysické přichylnosti krve" jako nosné myšlence.

J.V.Frič se za necelý rok vrátil dobrovolně domů, stávající se středem pozornosti Pražanů. Mezi mladými středem pozornosti v dobrém slova smyslu, ne tak u starší generace. Například František Palacký zakazuje svému synovi Janovi se s někdejší kamarádem jakkoliv stýkat. Palacký senior a Frič se spolu ještě budou nejdnou potýkat. Umírněnost versus radikalismus. Frič politicky pracuje mezi studentstvem a účastní se dokonce pověstného druhého poselství císaři, které přineslo příslib vytvořeného ústavu.

V horkém červnovém týdnu roku osmačtyřicátého dosahuje jeho juvenilní kariéra vrcholu. Jakmile se dozvídá o prvních potyčkách radikálního křídla Čechů s vojskem, tak na Křižovnickém plácku staví barikádu. Za základ mu posloužil kolem jedoucí fiakr. Takový výchoť barikád posléze vyrůstá po Praze na čtyři sta. Podotkne, že umírnění čeští politici tzv. svatodušní bouře odmítali jako škodlivý radikalismus. Frič se ujímá velení Klementina, které se stalo hlavním stámem mladých vzbouřenců. Dokonce zajímá císařského místodržícího Lva Thuna. Samotný Palacký s Havlíčkem přijdou prosit Friče, a pana guberniálního prezidenta pustí a a zanechají vzpoury, ke které se nechali vojskem vyprovokovat. Na nádvoří tak padesátiletý Palacký vyjednává s devatenáctiletým vůdcem povstalců. Frič s přehledem před všemi mentoruje dějepisový šediny, že jde o vyšší než privátní hodnoty o Národ jako takový. Palackého syn Jan byl totiž zatčen vojskem a Frič o tom věděl. Když se k návrhu na propuštění Thuna připojují i studenti, Frič odstupuje z čela vedení.

Po postupném udušení povstání Frič prchá z Prahy. Tentokrát vstupuje do dobrovolnických jednotek na pomoc Jihoslovanům před Maďary. Maďaři v této době ještě spolupracují s císařem, ještě to nejsou ti pozdější proticísařští rebelové, které dokáže zchladiť až vojsko ruského cara. V září 48' se účastní vystoupení "vojska" Slovenské národní rady, které se snaží slovenizovat Horní Uhry. Tehdy pro něj bylo dominantní národní hledisko pomoci bratrům Slovákům.

Když na jaře 49' vypuká maďarské protivídeňské povstání, sympatizuje naopak s Maďary. Tato sympatie je produktem jeho druhé ideologické stránky antiautoritářství, občanské svobody, rovné volební právo. Slova dnes podbarvená levicově. Stejně jako na mnohý vkus příliš levicově zavánějící slovo demokracie. Ale tehdy se skutečně věřilo, že uvedené ideje mohou být lékem na složité národní problémy doby.

Slabší národy mívají tendenci k demokratizování a k volání po nápravě věcí lidských. Český národ tehdy byl v roli slabšího. Proto nepovažujeme Friče především za demokrata s dobrou módním vlastnictvím, ale naopak za nacionalistu, který považoval radikální de-

mokratismus za určitý prostředek. I když ještě nechápal zneužitelnost frázi o všeobecné rovnosti. Připomeňme, že v Rakousku měli Slované početní převahu nad Germány a Maďary. Stejně jako v českých zemích. Všeobecné rovné hlasovací právo by tedy umožňovalo Němce přehlasovat.

Naopak příležitostní Fričův společník Michail Bakunin viděl politický cíl v krajní demokracii. V utopické anarchii. Původní Bakuninův panslavismus časem ustupoval do pozadí a účelem (nikoliv prostředkem) se mu stávala tzv. svobodná společnost. Halucinace o svobodě jako o všerušitelce Bakunina vedla k organizování celoevropské "revoluce". Měla věst k utvoření demokratické společnosti v Evropě, ale druhotně i k obnově polského státu, pádu carismu a k nezávislosti dvounárodnostních Čech. Do pokusu o realizaci nejnavnějšího z navnějších řešení byl zapojen užoučký okruh osob. Lidé typu Bakunin či náš J.V.Frič. U každého z nich však dominovaly jiné pohnutky, jak shora naznačeno.

Výsledek 10.5.1849 rakouská policie pozatýkává všechny konspirátoři a nad Prahou je až do 1853 vyhlášen stav obležení. Z dvaceti sedmi spiklenců je jich v Čechách jedenadvacet odsouzeno k smrti, později zmíněno na dlouholeté tresty. Frič díky svému věku dostává osmnáctiletý žalář.

Josef Václav Frič. Ten, o jehož odkaz se přetahuje levice s pravici. Nacionalista, několikánasobný vojenský dobrovolník, organizátor, básník, revolucionář. V momentě, kdy jej opouštíme, je mu teprve devatenáct let. Jeho radikalismus se může snad místy jevit jako kontraproduktivní. Ale ten duch mládí, idealismu, ta schopnost bouře a Činu! Každý z členů Republikánské mládeže může udělat alespoň odlesk toho, co Frič. Instrukce snadnější jsou třeba!

Petr Kalinovský

Oznámení

MO Republikáni MS ve Vrbně pod Pradědem pořádá dne 15.2.2003 ve Velkém sále restaurace "Mir" již "Tradiční ples Republikánů" Začátek je ve 20,00 hodin. Cena slosovatelne místenky je 100 Kč. K tanci a poslechu hraje hudební skupina Galaxie z Olomouce. Místenky si můžete objednat v kavárně "U Dvořáků" tel. 554751608, zájemci o zajištění noclehu si jej musí objednat na výše uvedeném tel. čísle 14 dnů předem.

Zaplesový výbor Cyril Malec Dne 15.2.2003 se koná porada krajských, okresních předsedů a předsedů MO těchto krajů: Moravskoslezského, Jihomoravského, Olomouckého, Zlínského, Vysočina, Hradeckého a Pardubického. Samozřejmě jsou vítáni i ostatní funkcionáři z jiných krajů. Porada se koná ve Vrbně pod Pradědem v kavárně "U Dvořáků". Zahájení je v 15,00 hodin. Účast nutná.

POZOR ZMĚNA MÍSTA KONÁNÍ. Porada se koná ve Vrbně pod Pradědem, ale v salonku restaurace "Mir".

Krajská porada vedení a členů Republikánské mládeže se koná dne 9. února 2003 ve 14 hodin v salonku restaurace Parlament v Ostravě Porubě.

KV RMS zve všechny členy a zájemce o spolupráci s RMS na krajskou konferenci, která se koná dne 22. 3. 2003 ve velkém sále restaurace Babylon ve Slezské Ostravě-Kamenci od 11 hodin. Zároveň vás zveme na besedu s občany za účasti PhDr. Miroslava Sládka v tomtéž sále od 15 hodin. Téma setkání s občany je současná politika Evropské unie.

... a tak to vidím já

případě přinutit, aby proti své přirozenosti pracoval pro cokoli jiného, než pro naprosto zistné a sobecké cíle, při jejichž dosažení ovšem zprostředkovaně pomáhá i ostatním.

Pomoci lidem v návratu k pravým hodnotám křesťanství by mělo být hlavním úkolem církví, které rozhodně o nic nepřijdou, když nebudou veřejně podporovat ten který politický směr. Což se samozřejmě netýká jednotlivců a jejich sympatií, pokud je neodvádějí od jejich hlavního úkolu.

Vzestup křesťanství, víry a církví není zanedbatelný ani z důvodu zachování a dalšího rozvoje národní identity. V dalších letech se staneme jednou z clových, anebo alespoň přestupních stanic přílivu lidí z rozvojových zemí. Ti s sebou přinášejí svoje prvky víry, ale většinou naštestí nemají tolik finančních prostředků, aby mohli svoji představu náboženství prosadit. Není to však pravidlem alespoň u části arabské a židovské obce, která disponuje dostatečným majetkem, aby svoji víru a hodnotovou orientaci mohla prosazovat důrazně a s odpovídajícími dopady na kulturní a historickou stejnorodost a vnější jednotu našich národů.